

fastsættes højere end det bidrag, der skal betales af medlemmer i gruppe B, med fradrag af den del af dette bidrag, der svarer til de af § 38 følgende fordele for medlemmer i gruppe A. Efter ansøgning i det enkelte tilfælde skal det ifølge 2. punktum fastsætte lavere medlemsbidrag også kunne anvendes for andre medlemmer i gruppe A, hvis deres økonomiske forhold er særlig vanskelige på grund af langvarig sygdom el. lign.“

per rimeligvis ske omkring en skattepligtig indkomst på ca. 4 000 kr. (når sygekassegrænsen for disse medlemmer som efter lovforslaget sættes til 75 pct. af sygekassegrænsen for forsørgere). — (De nævnte indtægtsgrænser er alle omtrentlige på grund af, at der ikke foreligger tilstrækkeligt statistisk materiale, men uanset dette angiver de forslaget hovedtendens, idet unøjagtigheden alene vil medføre en mindre forskydning i den kontingentforskel, der kan fastsættes).

Herefter kunne der f. eks. blive tale om følgende delingsgrænser for A-gruppen:

	Skattepl. indkomst for forsørgere	Ikke- forsørgere
København	10 000 kr.	4 000 kr.
Provinsbyer	9 100 -	3 600 -
Øvrige land	8 300 -	3 200 -

under hvilke grænser det lavere kontingent skulle afkræves A-medlemmerne.

Virkningen af ændringsforslag nr. 52 (til § 37) om nedsættelse af statstilskud vil blive, at A-medlemmernes kontingent gennemsnitligt må forhøjes med ca. 8 kr. årlig.

Virkningen af ændringsforslag nr. 52 og af ændringsforslag nr. 53 (til § 38) om bortfald af særlig sygehustakstnedsættelse for B-medlemmerne vil for disse medlemmer blive, at forskellen mellem disse og A-medlemmernes gennemsnitlige kontingenter bliver ca. 27 kr.

Af praktiske grunde og for at give sygekassernes organisationer mulighed for at medvirke ved direktørens fastlæggelse af kontingentnedsættelsens størrelse er forslaget udformet som en rammebestemmelse, således at der ikke i *loven* fastsættes en nøjagtig og ufravigelig beregningsregel, men alene hovedsynspunkterne: at tilskud udelukkende eller i det væsentligste skal komme de dårligst stillede til gode, og at de andre A-medlemmers kontingent ikke må blive højere end B-medlemmernes med fradrag af den takstfordel, der ifølge § 38 tillægges alle A-medlemmer.

Delingen af A-gruppen efter en særlig indtægtsgrænse vil ikke give kasserne administrative vanskeligheder, da der ifølge § 10 i forvejen skal foretages en årlig kontrol af alle A-medlemmers indtægt, og der således ved denne kontrol blot skal foretages en deling af medlemmerne i i alt 3 grupper i stedet for 2.